

จากใจ

เพ็ญฤทัย สารณิน

เลขานุการกรม

จากจะพูดถึง มรดกวิชาการที่สั่งสมมา ตั้งแต่ เข้าทำงานวันแรกที่บ้านเรา ออ. เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2522 จนถึงวันที่กำลังจะก้าวเดินออกไปด้วยความรัก ความอาลัย ความห่วงใยต่างๆ นานา ในวันที่ 30 กันยายน 2556 นี้ ก็คงต้องบอกว่า คิดไม่ถึงว่าเวลา มันจะผ่านไปรวดเร็วเช่นนี้ มีอะไรอีกหลายอย่างที่ยากจะทำและยังไม่ได้ทำ และก็จะฝากให้น้องๆ ได้ช่วยกันทำ

จั่วหัวเรื่องว่าเป็น มรดกวิชาการ คงต้องออกวิชาการ ชักหน่อย จากที่พี่เคยเป็นนักวิชาการอาหารและยา มาหลายปี เปลี่ยนมาเป็นเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน และเปลี่ยนกลับไปกลับมาอยู่หลายรอบเหมือน เชื้อลูกบอล ขอตั่งสติย้อนหลังไป 34 ปีก่อน ตอนที่ต้องออกตรวจโรงงานผลิต/นำส่งอาหาร เขาเรียกว่า “คณะกรรมการ ตส. (ตรวจสอบสถานที่)” ร่วมกับกองควบคุมอาหาร (ชื่อเดิม) และกองสารวัตร (ชื่อเดิม) ตอนนั้นต้องเรียนรู้เพราะเรียนจบสาธารณสุขศาสตร์มาไม่ตรงเท่าคนจบ Food Science แต่ก็สนุกดีไปตรวจทุกเช้า จันทร์ อังคาร

พุธ เช้ามาก็ออกเดินทาง ถึงโรงงานต้องปีน ป่าย สารพัด และต้องใส่กระโปรง (ไม่เหมือนเดี๋ยวนี้นะ) ดูดีมีสกุลมาก บางครั้งต้องปีนขึ้นไปหอดูดาว บันไดวนๆ ตอนปีนขึ้นไปได้ ขาลงลงไม่ได้หน้าจะทึ่มมันสูงมาก เท่ากับตึก 6-7 ชั้น ต้องหันหลังลง ใส่ส้นสูงอีกต่างหาก หอบเอกสารด้วย บางโรงงานก็สิ้นมาก เช่น โรงงานเชือดไก่ โรงงานน้ำแข็ง บางแห่ง เป็นต้น แล้วก็ต้องกลับมาประชุมว่าจะเอาอย่างไร อนุญาตหรือไม่ วันศุกร์ ก็จะเป็นวันจัดประชุมวิชาการ ประจำเดือน ก็ไปเสาะแสวงหาวิทยากรมา ถ้าจะนับว่าเป็น คนแรกๆ ของการจัดประชุม/อบรม/สัมมนา ก็น่าจะได้ เป็นเจ้าแม่ ทำให้เริ่มออกนอกเส้นทางวิชาการ กลายเป็น ความชอบที่ได้จัดได้ทำงานฝึกอบรม ต้องขอยกความดี ความชอบให้ ท่าน ศ.ดร.ภักดี โพธิศิริ หัวหน้าคนแรกของพี่ ที่ได้สั่งสอนเคี้ยวเชียว ดู เตือน ปลอบ สารพัดจนเป็นเราได้ทุกวันนี้ เกิดมายังไม่เคยกลัวใครเท่าท่านเลย (อย่าไปบอก ใครนะ) ท่านสอนให้ร่าง เขียน พุด เป็นพิธีกร แต่ก็รู้ว่า ยังไม่ได้ใส่ใจท่าน ดูไปดูมา เหมือนไม่ได้ทำวิชาการเลย

อยู่มาวันหนึ่งหลังจากไปเรียน ส.ม. กลับมาก็เลยส่งเอกสารวิชาการเข้าประกวดในการประชุมวิชาการของอย. เกิดได้รางวัลที่ 1 ดีใจมาก แต่ก็มีคนหาว่าเส้นอาจารย์ที่ให้คะแนนอีก (เศร้า) ปีต่อมาไม่เข็ดส่งอีก (เรื่องมีอยู่ในกระเปาะเยอะ) ได้รางวัลชมเชย มีคนหาว่าล่ารางวัลอีกก็เลยเลิกส่ง ถามว่ามีผลงานอะไรที่เป็นที่ประจักษ์บ้างก็มีเยอะอยู่ ทำงานมา 30 กว่าปีก็ต้องมีบ้าง เช่น จัดอบรมร้านขายยา สมัย นพ.ชนะ คำบุญรัตน์ เป็นเลขานุการฯ จัดคนเดียวจริงๆ ผู้เข้าร่วมสัมมนา 3-4 พันคน ที่โรงแรมแอมบาสเดอร์ สุขุมวิท ต้องทำประชาสัมพันธ์เขียนข่าวเชิญนักข่าวเอง แจกประกาศนียบัตรด้วย ตอนนั้นประมาณ C4 มีเพื่อนๆ กองวิชาการ (ชื่อเดิม) มาช่วยในวันจัด แต่งานก็ผ่านพ้นไปได้ดี ต่อมาจัดอบรมร้าน ขย.2 ทั่วประเทศรวม 45 วันทำการ ใช้วิทยากรชุดเดียวกัน ต้องออกข้อสอบ ทำตำรา ครั้งนี้มีคณะทำงานช่วยหลายคน แต่พื้ก็รับผิดชอบเรื่องยากๆ เช่น การทำตำรา 3 เล่ม การออกและตรวจข้อสอบ การจัดอบรม แจกประกาศนียบัตรเกือบทั้งปีทำอยู่งานนี้งานเดียวขนาดต้อง (ตั้งครรภ์) ลาคตลอดไปแค่ 30 วัน ต้องรีบกลับมาทำงานต่อ แต่ยังไม่เคยย้ายกอง มีคนมาชวนไปอยู่ที่โน่นที่นี้ กรมโน้น กรมนี้ ก็ไม่เคยไป เพราะรักเดียวใจเดียวไง พอยุคคุณหมอสุวิทย์ วิบุลผลประเสริฐ มาอยู่กองวิชาการก็ได้งานใหม่อีกคือ การจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรเอกชน (NGO) ทำให้รู้จักพวก NGO ดี การทำงานก็คือให้ NGO ที่สนใจ

งานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ เขียนโครงการเข้ามาขอเงิน จะโครงการเล็กหรือใหญ่ก็ได้ ซึ่งก็ทำให้ออย. มีเครือข่ายกว้างขวางไปทั่วประเทศ และมีโครงการที่นำ

สนใจแตกต่างจากรูปแบบที่เราเคยทำ ความจริงโครงการอย.น้อย ก็เกิดจากตรงนี้ แต่ไม่ได้เรียกชื่อว่า อย.น้อย ต่อมางบประมาณของโครงการนี้ได้ถูกระงับไป และให้ไปรวมอยู่ที่ สสส.

นอกจากนี้ ด้านวิชาการที่เคยทำ และยังอยากให้น้องๆ ทำต่อ คือ การจัดโปรแกรมดูงานให้ชาวต่างชาติหรือประเทศในกลุ่ม AEC เช่น เรื่อง Primary GMP เรื่องบัญชียาหลัก เรื่อง ADR จัดไปเป็น Package ราคาต่อหัวเท่าไร และส่งไปเชิญชวนให้

เขามาดูงานที่เรา (ถ้าเรามีความสามารถพอนะ) ต้องมั่นใจว่าเราให้เพื่อนบ้านมาศึกษาดูงานได้จริงๆ นะ ก็จะเป็นรายได้พิเศษสำหรับพวกเราและควรจะแบ่ง

เข้ามาลunii หรือสวัสดิการ อย. หรือกองด้วย

อีก 2 เรื่องที่อยากจะฝาก คือ การอบรมให้ความรู้กับผู้ที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ต่างๆ ที่ อย. รับผิดชอบซึ่งควรจะมีความรู้พื้นฐานในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในระดับหนึ่ง และยังเป็นผู้ที่ใกล้ชิดประชาชน จึงควรจะถ่ายทอดความรู้ด้านคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างถูกต้องให้กับประชาชนผู้บริโภค และควรจะอบรมให้เป็นระยะๆ เพื่อให้ความรู้ทันสมัยตลอดเวลา และในจำนวนท่านเหล่านี้ เมื่อ อย. มอบบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ต่างๆ ก็ควรจะมีการส่งคืนบัตรเมื่อหมดหน้าที่ หรือพ้นจากหน้าที่ไปแล้ว เพราะเคยปรากฏว่ามีผู้นำบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ไปแอบอ้างในทางที่ไม่ควรจะทำด้วย

เรื่องสุดท้าย คือ การฝากให้ทำงานเป็นทีม ไม่ใช่ต่างคนต่างทำและไม่เกี่ยงงานกัน รวมทั้งฝากถึงผู้บริหารให้มึนโยบายการหมุนเวียนสับเปลี่ยนงานทุก 2-4 ปี

ในตำแหน่งที่ทำได้ตั้งแต่ระดับ ผอ.ลงมา ซึ่งถ้าทำบ่อยๆ ก็จะเป็นเรื่องปกติ ไม่ตื่นเต้น ไม่ร้องเรียน

มรดกวิชาการ ที่น้องๆ กำลังอ่านมาถึงบรรทัด สุดท้ายที่เป็นทั้งวิชาการและการบริหาร และเรื่องจิตสำนึก ทั้งหมดนี้ เป็นเพียงเศษเสี้ยวที่พี่คนหนึ่งจะคิดได้ใน

ช่วงเวลานี้ และขอฝากน้องๆ ก้มหน้าก้มตาทำงานต่อไป ด้วยความรักในงาน รักใน อย. และหากพี่มีอะไร ที่ช่วยน้องๆ ได้ พี่ยินดีและดีใจนะค่ะ ถ้าจะได้รับใช้ อย. หลังเกษียณเท่าที่ร่างกายจะอำนวย ส่วนแรงใจเต็ม 100 เสมอค่ะ

